

Džim Dejvis

# **GARFIELD** **I** **DRUŠTVANCE**

## **NAOPAKI SVET**

*Naslov originala*

Garfield & Cie 3 – C'est le monde à l'envers

« THE GARFIELD SHOW Series » © 2011 –Dargaud-Media

© PAWS Inc - "Garfield & Garfield characters" are trademarks of PAWS.

ALL RIGHTS RESERVED

The Garfield Show

A DARGAUD MEDIA production D'après la séries télévisée Garfield & Cie, développée par Philippe Vidal, Robert Réa et Stève Balissat, adaptée de la bande dessinée de Jim Davis publiée en France par Dargaud. Une coproduction Dargaud-Media et France 3, avec le soutien de la région Île-de-France. Histoire originale de Peter Berts.

www.garfield-et-cie.com

© Hachette Livre, 2010. Tous droits réservés.

Published in cooperation with P. & R. Permissions & Rights Ltd., Limassol, Cyprus

Prava za srpsko izdanje © 2011 Mono i Manjana

*Izdavači*

Mono i Manjana

Gospodara Vučića 245, 11000 Beograd

*Suizdavači*

Ružno pače

Bulevar oslobođenja 26, Novi Sad

Narodna knjiga, Podgorica

Sladaboni, d.o.o., Banjaluka

*Prevela*

Aleksandra Bošković

*Uredništvo*

Nenad Atanasković i Nebojša Burzan

*Kompjuterska priprema*

Goran Skakić

*Lektura i korektura*

Ana Randelović i Jasna Dimitrijević

*Za izdavača*

Miroslav Josipović i Nenad Atanasković

*Štampa*

Grafostil, Kragujevac

CIP – Katalogizacija u publikaciji

Narodna biblioteka Srbije, Beograd

821.133.1-93-31

DEJVIS, Džim

Garfield i društvanje. [3] Naopaki svet / Džim Dejvis ; [prevod Aleksandra Bošković]. -

Beograd : Mono i Manjana, 2011 (Kragujevac : Grafostil). - 84 str. : ilustr. ; 17 cm. -

(Humor-prijateljstvo : 8-10 godina). - Prevod dela: Garfield et Cie / Jim Davis.

ISBN 978-86-7804-517-2

COBISS.SR-ID 186324492

Ova knjiga se ne sme umnožavati, preštampani ili prenositi u bilo kom obliku i bilo kojim sredstvom, ni u celini, niti u delovima, bez izričite pismene dozvole autora i izdavača, niti se, bez izričite pismene saglasnosti izdavača, sme distribuirati ili umnožavati na bilo koji drugi način i bilo kojim drugim sredstvom. Sva prava objavljivanja ove knjige zadržavaju autor i izdavač, shodno odredbama Zakona o autorskim i srodnim pravima.

Džim Dejvis  
**GARFIELD**

**I  
DRUŠTVANCE**

**NAOPAKI  
SVET**







GLAVA I

## KRAJ SVETA

Sunce sija. Čujem ptičice kako pevaju. Džon je ostavio otvoren prozor u dnevnoj sobi. Da sam mačka slična ostalim, izašao bih napolje da ih lovim. Ali ja nisam bilo kakva mačka! Niti imam nameru da se od danas menjam. Pogotovo zato što je užasno zamorno juriti ptice...

Tako mi je lepo dok sedim ovde, u Džonovoj fotelji, ispred televizora, i jedem njegov novi keks s mrvicama čokolade. Upravo sam na televiziji čuo reklamu za taj keks. Kad je hrana u pitanju, ne pomaže mi moja visoka inteligencija, veoma me je lako namamiti da žderem.



Ovi keksići su toliko ukusni da sam već pojeo pet kutija. Sad bih mogao uzeti još jedno malo pako-

vanje... ili dva. Samo, problem je u tome što me mrzi da ustajem iz fotelje i da ga tražim po kuhinji.

Trebao bi mi jedan sluga, koji bi mi bio potpuno posvećen, jedan od onih koji služi profesionalne lenjivce, u čiju sam odbranu uvek spreman da stanem. Ili neko ko bi bio dovoljno glup da me sluša i izvršava naredbe bez pogovora. Imam jednu ideju.

– Odi!

Ah! Tu je. Kod mojih nogu. Pored praznih kutija keksa. Toliko sam se udubio u lenčarenje da ga nisam ni primetio.

– Donesi mi hranu! – naređujem mu pristojno.



Odi razmišlja nekoliko sekundi. Njemu je to verovatno čitava večnost. Na kraju mi baca svoju kost. Od gume. Roze boje. Promatram tu potpuno lepljivu stvar.





– Odi, ja ne jedem gumene kosti. Uostalom, niko ih ne jede – govorim mu i bacam kost nazad.  
– Niko, osim tebe, naravno...

To je bilo lepo od njega. Pretpostavljam da je to što mi je poklonio svoju gumenu kost za njegova veliki znak prijateljstva i ljubavi. Hmmm... Hvala, ali – ne, hvala.

OK, shvatio sam! Moraću da idem sam. Nema šanse. Ovaj dan je ipak lepo počeo. Buđenje u deset sati, doručak, dremka posle jela, ručak... Onda sam gledao televiziju, još malo odspavao, još malo gledao televiziju – bilo je suviše lepo da bi trajalo...

Lagano ustajem iz fotelje kad odjednom... Šta se to dešava? Zemljotres!

Nameštaj se pomera. Stolice se kreću same od sebe. Pašće plava vaza koju je Liza poklonila Džonu. Hvala bogu! Grozna je! Imam utisak da će se čitava kuća srušiti. Katastrofa! Kraj sveta je, a ja nisam imao vremena da pojedem poslednje parče lasanje.

A, ne! Izgleda da se situacija smiruje... ali ne u potpunosti. Zemljotres se završio, ali evo jednog svetlećeg tornada koji izlazi iz televizijskog ekrana. Upravo me



uvlači. Pokušavam da se koliko-toliko uhvatim za naslon fotelje, zabadam šape najjače što mogu, ali ništa ne pomaže.

– Aaaaaaaaaaaaaa! U pomooooć!





GLAVA II

## HALUCINIRAM

Oko mene vitlaju roze, zeleni i plavi svetleći kolutovi. Čini mi se da lebdim.

Šta je ovo? Neki fantomski voz? Novi napad svemirskih lazanja? Tunel koji vodi u budućnost? Nadam se da ćemo tamo moći da jedemo do mile volje...

U daljini vidim nešto narandžasto. Čekaj... To sam ja! Ili neka

druga mačka. U svakom slučaju, liči na mene kao što liče dve kapi paradajz sosa. Ovo je totalno ludo!

U trenutku kada nam se putevi ukrštaju, postavljamo jedno drugome potpuno isto pitanje u isto vreme.

– Ko si ti?



Kao da pričam sa samim sobom u ogledalu. Samo što oboje nastavljamo da se krećemo u vrtlogu, svako svojim putem. Nisam imao vremena da odgovorim niti da pokušam da shvatim otkud ja tu, kad evo me u dnevnoj sobi, na podu, ispred televizora. Joj!

Izgleda da nisam ništa slomio. Šta je to bilo? Jesam li ja to sanjao? Ali ne sećam se da sam ponovo zaspa. To mora da je bila neka halucinacija. Eto šta se dešava kad sam predugo gladan. Vreme je da napunimo gorivo. Pravac u kuhinju! Moj stomak vapi za hranom.  
–Aaaaaaa!